

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : **A. H.**, bytom B. č. 4, X. B., zast. : *JUDr. M. V.*, advokátom z Advokátskej kancelárie V., s.r.o. so sídlom U. č. 5, X. B. proti žalovanej : **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo 17.10.2006 proti rozhodnutiu správneho orgánu pôvodne doručenou na Krajský súd v Bratislave sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovanej č. RUS/12/2005 zo dňa 25.10.2005, ktorým podľa § 54 ods. 1 písm. c) zákona č. 308/2000 Z.z. o o vysielaní a retransmisii (ďalej na účely tohto uznesenia iba „zák. č. 308/2000 Z.z.“) nebol udelený predchádzajúci súhlas s prevodom príslušného podielu na základnom imaní a na hlasovacích právach zo spoločnosti R., a.s., B. na nadobúdateľov D., a.s., B. a E., A..

Vo svojom rozsiahlom odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa žalovaná sústredila najmä na opis skutočností týkajúcich sa nadobúdateľa podielov, stanoviská a tvrdenia jednotlivých účastníkov zistené v správnom konaní a s odkazom na ust. § 54 ods. 1 písm. c) zák. č. 308/2000 Z.z. zdôraznila svoju diskrečnú právomoc zvoliť jeden z variantov riešenia zakotvených v právnej norme.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej v texte rozhodnutia iba „Najvyšší súd“) ako súd vecne a miestne príslušný preskúmal bez nariadenia pojednávania na neverejnej porade napadnuté rozhodnutie v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 250j ods. 1 O.s.p.) a následne dospel k názoru, že konanie je nutné v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. zastaviť, nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovanej vyplýva, že jej právnym základom je aplikácia ust. § 54 ods. 1 písm. c) zák. č. 308/2000 Z.z. na konkrétnu vec.

Podľa § 54 ods. 1 písm. c) zák. č. 308/2000 Z.z. v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia rada vysielateľovi licenciu odníme, ak sa okrem iného uskutoční prevod podielu na základnom imaní vysielateľa s licenciou alebo podielu na hlasovacích právach vysielateľa s licenciou v rozsahu prevyšujúcom 55% celkovej hodnoty základného imania alebo hlasovacích práv vysielateľa s licenciou počas trvania platnosti licencie bez predchádzajúceho súhlasu rady s takým prevodom.

Je preto logické, že spoločnosť R., a.s., B. ako žiadateľ podala v zmysle § 51 a nasl. zák. č. 308/2000 Z.z. žalovanej dňa 14. septembra 2004 žiadosť o udelenie predbežného súhlasu s prevodom 42 akcií na spoločnosť E. a 57 akcií a ďalších 3 akcií s odlišnou hodnotou na spoločnosť D. a.s., čo by v konečnom dôsledku predstavovalo prevod 57,98 % hlasovacích práv na túto spoločnosť a s tým spojenú hrozbu odňatia licencie žiadateľovi v prípade nepodania uvedenej žiadosti.

Na druhej strane musí Najvyšší súd na tomto mieste zdôrazniť, že zák. č. 308/2000 Z.z. prostredníctvom svojho § 71 výslovne vylúčil použiteľnosť všeobecných predpisov o správnom konaní (tzn. zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /Správny poriadok/) na niektoré svoje ustanovenia, medzi ktoré zahrnul aj § 54. Na túto skutočnosť však žalovaná vôbec neprihliadla a naopak počas celého správneho konania sa aplikácie Správneho poriadku pridriavala.

Preto aj mylne dospela k záveru, že o udelení alebo neudelení požadovaného súhlasu musí konať s okruhom účastníkov vymedzeným v zmysle cit. Správneho poriadku a rozhodnutím autoritatívne rozhodnúť o ich žiadosti s možnosťou toto rozhodnutie spochybníť. Toto však ust. § 54 ods. 1 zák. č. 308/2000 Zb. vôbec nesledovalo.

Naopak, čiastočne správne žalovaná aplikovala toto ustanovenie, keď dospela k záveru, že k žiadosti spoločnosti R., a.s. sa viaže nutnosť aplikácie správneho uváženia, tzn. hľadanie riešenia v priestore medzí, ktoré sú dané kladnou alebo zápornou odpoveďou na žiadosť. Z cit. ustanovenia § 54 ods. 1 písm. c) zák. č. 308/2000 Z.z. však vyplýva jednoznačný záver, že samotná odpoveď mala byť formou jednoduchého listu (stanoviska) oznámená iba žiadateľovi, nakoľko nikto iný nie je podľa hore uvedeného ustanovenia ohrozený v svojich právach, pokiaľ zákonnú požiadavku nesplní.

Preto komunikácia s inými osobami, tzn. E., Ing. J. M., Ing. E. M. a D. a.s., ktoré žalovaná počas vybavovania predmetnej žiadosti považovala podľa § 14 Správneho poriadku za účastníkov správneho konania a ako takých ich v napadnutom „rozhodnutí“ označila, sa z tohto dôvodu javí ako celkom nadbytočná a ne hospodárna. Napriek tomu táto skutočnosť ako aj to, že žalovaná namiesto formálneho listu doručila žiadateľovi „rozhodnutie“ správneho orgánu, nezakladá, najmä z pohľadu neodňatia práv jednotlivcom, takú vadu v zákonnosti postupu správneho orgánu, na ktorú by mal Najvyšší súd v zmysle doručenej žaloby a podľa § 250i ods. 3 O.s.p. prihliadnuť.

Najvyšší súd v zmysle uvedeného dospel k záveru, že pri vybavovaní žiadosti vysielateľa s licenciou o udelenie predbežného súhlasu v zmysle § 54 ods. 1 písm. c) zák. č. 308/2000 Z.z. nebolo potrebné postupovať podľa predpisov o správnom konaní, preto na doručené „rozhodnutie“ č. RUS/12/2005 zo dňa 25.12.2005 je nutné nazeráť iba ako na stanovisko správneho orgánu oprávneného vybaviť uvedenú žiadosť na základe svojej voľnej úvahy. V súlade s uvedeným potom nie je možné žiadnej osobe uvedenej v predmetnom rozhodnutí ako aj inej osobe priznať postavenie účastníka a s tým spojené procesné práva na nápravu, vrátane práva sa domáhať súdneho prieskumu rozhodnutia správneho orgánu.

Z uvedeného dôvodu aj žalobca podanou žalobou neúspešne spochybňuje toto „rozhodnutie“ poukazujúc na disproporciu priznania postavenia účastníkov Ing. E. M. a Ing. J. M. žalovanou, pričom jemu toto postavenie nebolo priznané napriek evidenčnému stavu vedenému u Centrálného depozitára cenných papierov.

Takisto nie je možné pre žalobcu alebo iné osoby vydedukovať postavenie účastníkov správneho konania a s tým súvisiace práva z ich pozície domnelých, poprípade skutočných akcionárov akcií žiadateľa R., a.s., ktoré by sa v budúcnosti mali prevádzať. Na rozdiel od tvrdenia žalobcu Najvyšší súd

nezistil možné dotknutie jeho práv ako akcionára, lebo jediná sankcia vyplývajúca pri neodsúhlasenom prevode akcií prevyšujúcich 55% z celkovej hodnoty základného imania alebo hlasovacích práv vysielateľa s licenciou, by zasiahla iba do práv vysielateľa odňatím udelenej licencie. Žalobca, či už ako riadny alebo domnelý vlastník predmetných akcií, má právo s akciami nakladať (vrátane ich scudzenia) z pohľadu zák. č. 308/2000 Z.z. bez obmedzení, keďže následok upravený v § 54 ods. 1 písm. c/ tohto zákona sa dotýka vysielateľa, ktorému bola licencia udelená.

Podľa § 250d ods. 3 prvá veta O.s.p. súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery Najvyšší súd dospel k záveru, že žalobu podala neoprávnená osoba, a toto je základom pre jeho výrok o zastavení konania.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniklo.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 30. januára 2008

JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Kanc. !

- opíš uznesenie
- zašli 1x pre účastníka (ak je PZ, potom iba jemu!)
- založ 6x spis 5 SŽ 3/2008
- doruč 1x predsedom senátov + 1 x JUDr. Gavalec
- vylúč administratívny spis a zašli ho žalovanej
- vyznač v reg. – **konanie zastavené**
- po expedovaní a vyznačení založ spis 5 SŽ 3/2008 do spisovne

B. :

.....

JUDr. Anna Elexová
predsedníčka senátu